PANORAMIC SPORTIV INTERN

(Urmare din pag. 1)

moase tradiții și să vadă ce este de făcut.

P. S. Nu o singură dată, la campionatele republicane de juniori — la diferite sporturi — este subliniat dezagreabilul anonimat în care trăiesc. Recentele gale de box ale juniorilor au confirmat persistența acestui neajuns. Simbătă, la sala Floreasca, sînt programate finalele : nu mai puțin de 22 de meciuri la care sînt prezente toate speranțele **boxului nostru.** Poate că acum...

Simbătă, echipa de volei Progresul — *proaspăt promovată în primul campionat — întîlnește formația... foștilor jucători ai clubului. Un meci cu semnificații care oglindesc valențele morale ale întrecerii sportive. Aparent, o partidă în care victoria trebuie să revină, categoric, tinerilor. Reporterul se abține, însă, de la orice pronostic. Pentru că în formația „veteranilor" a întîlnit numele lui* Sotir, Medianu, Roman, Chezan, Miculescu...

Va reuși echipa lui *Dobrin* să risipească supărarea suporterilor după lamentabilul *0—3* de la Bacău ? Pe malul mării e greu de cîștigat, dar nu se știe... De fapt, etapa de duminică în campionatul de fotbal este o etapă a incertitudinilor. Mai ales că — după calculele hîrtiei (citi nu le fac, și nu le refac înaintea fiecărei etape !), de data aceasta nu toate „gazdele" pornesc favorite.

Se simte și altfel că am intrat în plin sezon competițional. Iată un sfîrșit de **săptămînă mai bogat ca oricînd pînă acum în întreceri internaționale în care, firește, este de așteptat ca sportivii români să-și onoreze cartea de vizită. Duminică — invitație în jurul careului magic, la întîlnirea tinerilor pugiliști români cu cei italieni. Astăzi și duminică — turneul echipei feminine Lokomotiv Sofia (să mai recomandăm școala baschetului bulgar ?), excelent prilej de verificare pentru „europenele" din Sicilia. La Timișoara — voleibalistele mexicane joacă simbătă și duminică cu** Universitatea.

De duminică, pe terenul central de la Progresul **încep meciurile din cadrul întîlnirii de tenis România — Danemarca, în primul tur al Cupei Davis. Competiția își are însă, pe bună dreptate, rezervată rubrica cotidiană a ultimelor noutăți. Vă invităm s-o urmăriți.**

Nici o lacrimă...

Florile și bobocii care ne-au inundat erau cele 32 de gimnaste între 11—16 ani neîmpliniți, venite din toată țara pentru a se întrece în cadrul concursului de verificare a stadiului de pregătire, pe de o parte, și selecție, pe de altă parte, a echipei care va reprezenta țara în concursul internațional din Bulgaria.

S-au vărsat lacrimi amare, lacrimi care au făcut să umezească ochii spectatorilor, să înmoaie severitatea arbitrilor. S-a plîns pentru că saltul întins a fost cam îndoit, că bîrna a fost prea îngustă pentru răsturnările înapoi, calul a fost prea nărăvaș și nu s-a lăsat trecut prea ușor, că antrenorul a oftat și n-a zîmbit cînd s-a greșit, pentru că...

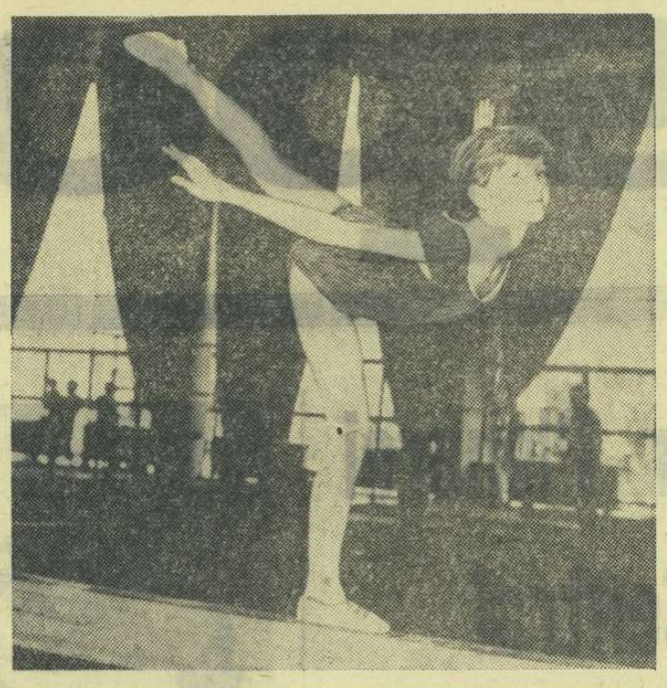

Echipele de juniori ale României, ce urmează să întîlnească duminică, la Sofia, selecționatele similare ale Bulgariei, au fost stabilite : Ofelia Alexa, Felicia Dornea, Anca Grigoraș, Rodica Secoșan, Elisabeta Turcu, Maria Variu ; Nicolae Oprescu, Dan Grecu, Aurel Bunescu, Nicolae Achim, Florin Popovici, Gh. Nicoară, Constantin Petrescu.

În foto : Anca Grigoraș (în vîrstă de 10 ani și jumătate) evoluînd la bîrnă.

Dorința de afirmare, dorința de a arăta munca neobosită a antrenorilor, dorința de a face parte din echipa care va prezenta țara peste hotare au făcut ca emoțiile să fie mari, simțul răspunderii să crească, făcînd ca toate la un loc precum și multe altele să reprezinte pentru noi prima fază a procesului de călire, de formare a rutinei de concurs.

Unele exerciții au fost făcute corespunzător pregătirii, altele au fost mai slabe decît le știam, important este însă că aceste gimnaste încep să aibă simțul realității, simțul răspunderii personale, conștiința țelului pe care și l-au propus, a idealului visat. Faptul că nereușita exercițiului le-a întristat pînă la lacrimi ne dă speranța că pe viitor vor depune mai multă muncă în pregătire pentru a arăta care este adevărata lor valoare.

În această vară țara noastră este organizatoarea „Concursului speranțelor olimpice" și dorim ca echipa noastră să se facă văzută nu numai printr-un act de prezență, ci și prin rezultate deosebite, rezultate care să fie la înălțimea importanței și ajutorului care s-a dat pentru pregătire tuturor gimnastelor în care ne punem speranțe mari.

Elena LEUȘTEANU
maestră emerită a sportului

LOTUL FEMININ, SUPUS UNUI „SERIAL" ATLETIC

Marți dimineața, pe stadionul Dinamo, lotul feminin de handbal a fost supus unui trial cu un caracter mai puțin obișnuit, examenul fiind constituit, în principal, din probe atletice : 30 m plat (cu start din picioare), 10 x 30 m plat (cu start din picioare dat din 60 în 60 de secunde), aruncarea mingii.

După ce „mașinile electronice" au efectuat calculele și cifrele au oferit primele concluzii, am solicitat antrenorului federal FRANCISC SPIER un interviu „fulger".

— Care a fost rațiunea ce v-a determinat la o verificare de genul acesta ?

— *Urmărind, în etapele de campionat, evoluția jucătoarelor pe care le-am avut în vedere pentru lot, constatările n-au fost de loc optimiste. În cadrul echipelor de club, titularele nu reușesc să se detașeze „de masă", nu se recomandă (prin viteză, rezistență, forță de aruncare), nu fac față cerințelor unor selecționabile. Am decis, în consecință, verificarea lor periodică și stabilirea unor norme pe care trebuie să le atingă de la un trial la altul. (Jucătoarele vor primi în scris, la secțiile respective, cifrele de plan pe care le au de realizat).*

— Trebuie să înțelegem că trialul pe care l-am urmărit este primul dintr-un „serial" stabilit ?

— *În decurs de o lună și jumătate — 23 aprilie — 9 iunie — am programat patru trialuri (s-ar putea să pară mult, însă trebuie să avem măsura exactă a potențialului jucătoarelor cu care pornim la drum, iar o verificare singulară poate fi derutantă pentru noi și dezavantajoasă pentru jucătoare), cel din 9 iunie fiind ultimul test care ne va conduce la stabilirea formației.*

— **Care sînt, însă, concluziile primului examen ?**

— *Performanțele individuale, realizate atît sub aspectul vitezei, al rezistenței în regim de viteză și al forței de aruncare sînt mult sub așteptări. Din cele 15 handbaliste prezente la trial, timpi buni au realizat doar Irina Naghi (Confecția), și Arghir (Universitatea București), iar norma stabilită pentru aruncări a fost depășită doar de Băicoianu, Buzaș (Rapid) și Micloș (Voința Odorhei).*

— Ce se va întîmpla cu jucătoarele care la ultimul trial nu vor atinge normele stabilite ?

— *Am chemat în lot un număr mai mare de handbaliste, tocmai pentru a avea posibilitatea de a alege. Nu trebuie, însă, să se înțeleagă că : „timpul realizat la sută" — spre exemplu — va fi determinant în selecționarea jucătoarelor. Are, incontestabil, o deosebită importanță, dar cuvîntul ultim îl va spune totuși forma sportivă atinsă de jucătoare în momentul respectiv și performanțele în handbal. Anunțăm, în același timp, că lotul rămîne deschis oricărei jucătoare care s-ar putea afirma între timp și care ne-ar lăsa certitudinea că ar vrea să lucreze (insist pe A VREA pentrucă simt la jucătoarele noastre o anumită apatie) atît individual cît și în cadrul lotului.*

Nușa MUȘCELEANU

Metalul Marghita — un nume nou în divizia A

Promovarea unei echipe modeste, fără nume sonore, în prima categorie a unui campionat republican este o performanță mai mult decît remarcabilă, rar întîlnită. Acest tur de forță l-a realizat formația de lupte greco-romane Metalul din Marghita, care în 1968, la cea de-a 20-a ediție a campionatului republican pe echipe la lupte greco-romane, se va întrece cu cele mai bune formații din țară. Iubitorii sportului din această localitate a județului Bihor sînt mîndri că echipa lor a reușit să se claseze (alături de Progresul București) în prima divizie a țării.

Înainte de a arăta condițiile care sînt create atleticii grele din Marghita, considerăm interesant să vi-l prezentăm în cîteva rînduri pe cel care a ajutat poate cel mai mult la afirmarea echipei, antrenorul ei. **Paul Gönczi,** om de 59 de ani, a cărui vîrstă însă este dezmințită de statura sa atletică, de forța și vioiciunea lui, se ocupă de mai bine de 30 de ani de sportul luptelor la Marghita. Succese, după cum ne spunea antrenorul Gönczi, a mai avut, dar cea mai mare satisfacție i-a adus anul 1967, cînd a reușit să... întrecă pe orădeni (Oradea nu are echipă în prima divizie a campionatului). P. Gönczi a îndrumat pașii multor tineri, care au ajuns luptători de valoare. Amintim dintre ei pe Iosif Moca (cel mai reprezentativ, care și azi — la 28 de ani — este om de bază al echipei. În palmaresul lui figurează un titlu de campion al țării, cucerit în 1961, ca și medalia de aur a categoriei 78 kg, obținută la întrecerile de lupte ale Festivalului mondial al tineretului de la Helsinki în 1962.

Dar, să revenim la echipa care va debuta în divizia A :

● Lotul : 52 kg — **I. Heczi** (23 ani), **N. Adăscăliței** (27) ; 57 kg — **Gh. Bodiș** (20), selecționat în lotul național de tineret, **Șt. Kandra** (22) ; 63 kg — **L. Szabo** (23), **I. Varga** (29) instructor voluntar la grupa de juniori, **L. Horvath** (20) ; 70 kg — **I. Makai** (22), **I. Horvath** (23) ; 78 kg — **I. Moca** (28) antrenor secund al echipei, **I. Munteanu** (19) ; 87 kg — **Doru Silaghi** (18), **Fr. Szilagyi** (18) ; 97 kg — **I. Gyenge** (34), **E. Fésüs** (33) ; +97 kg — **P. Dume** (22) ; 103 kg — **I. Szasz** (28) 108 kg.

● Antrenamentele au loc de trei ori pe săptămînă, cîte 3 ore, prezența fiind de 80 la sută.

● Luptătorii au la dispoziție o sală de sport de dimensiuni mari (30x15x6 m), trei garnituri de saltele cu prelate din material plastic, haltere, manechine, vestiare, instalații sanitare etc. Se simte, însă, lipsa spalierelor și a aparatelor de forță.

● Secția se bucură de un sprijin consistent din partea organelor sindicale. De exemplu, de la Consiliul Central al U.G.S.R. s-au primit 100 m.p. de saltele din burete, cu huse și prelată din material plastic. Pe de altă parte, Consiliul local al sindicatelor Marghita a procurat fondurile necesare renovării instalației electrice a sălii. În schimb, lucru curios, tocmai comitetul sindicatului I.R.I.L. — pe lîngă care ființează asociația Metalul — creează unele greutăți. Președintele acestui organ (C. Bocșa) obișnuiește să organizeze baluri în sala de lupte. Din această cauză, sportivii n-au acces în sală zile de-a rîndul.

● Secția de lupte (președinte T. Dumbrăveanu) sprijină, cu materiale și instructori, centrele de lupte care funcționează pe lîngă Școala de mecanici agricoli și Liceul din oraș. Pînă acum, aceste adevărate pepiniere de luptători au dat aproape 40 de juniori.

● Planuri de viitor ? O comportare cît mai onorabilă în cea mai importantă competiție internă și pregătirea unor tineri susceptibili de a fi selecționați în loturile țării.

★

Echipa de lupte Metalul Marghita, cu sportivi inimoși, merită mai multă atenție din partea organelor locale și în special de la Consiliul județean pentru educație fizică și sport Bihor. Întrecerea care îi așteaptă se anunță deosebit de grea și, ca atare, luptătorii au nevoie de condiții optime de pregătire.

T. RABȘAN

S-au încheiat întrecerile tinerilor jucători

GALAȚI, 25 (prin telefon). — Surprizele n-au lipsit nici în ultima zi a întrecerilor internaționale pentru tineret, în care au evoluat speranțele tenisului românesc și celui sovietic. În finala probei masculine a turneului individual, A. Volkov — confirmînd posibilitățile arătate — a dispus de reputatul Vl. Korotkov cu 4—6, 6—4, 6—3. Singura prezență a gazdelor a fost în finala feminină, prin Agneta Kun, care n-a putut rezista însă jocului sigur al adversarei sale, sovietica Olga Morozova, învingătoare cu 6—3, 6—2.

Concursul a constituit o bună popularizare a tenisului în rîndul iubitorilor de sport din Galați, de fiecare dată tribunele frumoasei baze, inaugurate cu acest prilej, fiind pline de spectatori. Totodată, întrecerile au dovedit utilitatea unor asemenea confruntări cu rachete de peste hotare pentru tinerii noștri tenismani.

ȘT. CONSTANTINESCU și **T. SIRIOPOL** — coresp.

ÎNCEP CAMPIONATELE REPUBLICANE

Astăzi se dă startul într-o nouă ediție a campionatelor naționale de ciclism. În județe și în Capitală se dispută faza premergătoare finalelor la probele de contratimp pe echipe și — duminică — la semifond. Atenția specialiștilor va fi reținută în mod deosebit de proba de contratimp pe echipe, probă olimpică. Este un prilej de a vedea la ce nivel a ajuns această probă la noi, pentru a putea estima — într-o oarecare măsură — posibilitățile de reprezentare în arena internațională.

În Capitală, startul în proba de contratimp pe echipe se dă astăzi la ora 16 (șos. Olteniței, km 13), după următorul program :

— juniori mici — 20 km.
— juniori mari — 40 km.
— seniori — 80 km.

Duminică, începînd de la ora 10, se dispută pe circuitul din str. Cîmpinei proba de semifond (14 ture — juniori mici, 28 ture — juniori mari, 46 ture — seniori).

● La federația de specialitate s-a primit o invitație de participare la o cursă pentru juniori ce va avea loc la începutul lunii iunie în R. F. a Germaniei. Invitația a fost acceptată.

● Tradiționala competiție ciclistă organizată de ziarul „l'Humanité" se dispută anul acesta în zilele de 25 și 26 mai. La această întrecere vor lua parte și 5 rutieri din țara noastră.

● Lotul de alergători care se pregătesc pentru „Cursa Păcii" se antrenează în momentul de față la Predeal, sub supravegherea antrenorului E. Golgoți.

ȘTIRI, REZULTATE...

● Rezultatele ultimei etape disputate în seriile I și a II-a ale diviziei B („Cupa Primăverii") : **S.N. Oltenița — Olimpia** 0—3 (0—0), **Vulcan — Arhitectura** 12—6 (6—3), **I.C.F. — Politehnica** 8—0 (3—0), **Construcții — Aeronautica** 25—0 (11—0) ; rezultatele meciurilor **Tînărul Petrolist** Ploiești — **A.S.E.** și **Foresta** Pitești — **Rapid** nu au fost încă omologate, întrucît arbitrii **Gh. Stanciu** și **N. Cervinschi** nu au adus foile și, în plus, se pare că la Pitești au avut loc incidente. Un minimum de seriozitate n-ar strica...

● **Etapa următoare** programează următoarele întîlniri (toate se dispută duminică) : **Olimpia — Vulcan** (teren Olimpia, ora 10,30), **A.S.E. — S.N.** Oltenița (**Tineretului II**, ora 10,30), **I.P.G.G. — Tînărul Petrolist** Ploiești (**Tineretului II**, ora 12), **Aeronautica — I.C.F.** (**Aeronautica**, ora 10), **Rapid — Construcții** (**Giulești**, ora 16,30) și **Politehnica — Foresta** Pitești (**Politehnica**, ora 12,45).

● In competiția rezervată echipelor de tineret, **Steaua** a dispus de **Constructorul** cu 9—8 (3—5), **Progresul** de **Grivița Roșie** cu 3—0 (0—0), și **Dinamo** de **Gloria** cu 38—6 (6—3). **Cl. sp. școlar I** nu a jucat.

● Rezultate în întrecerea juniorilor : **Gloria — Dinamo** 19—0 (3—0), **Școala sportivă nr. 2 — Steaua** 18—3 (5—3), **Olimpia — Progresul** 6—0 (3—0), **Grivița Roșie — Cl. sp. școlar II** 32—0 (14—0) și **Constructorul — Rapid** 6—0 (6—0) — toate la echipe „XV" ; **Rapid — Dinamo** 18—6 (12—0), **Șc. sp. nr. 2 — Grivița Roșie** 18—3 (9—3) și **Cl. sp. școlar — Școala generală nr. 64** 54—6 (30—0) la echipe „VIII".

CAUZE, EFECTE, SOLUȚII

IDEI ÎN FAVOAREA REDRESĂRII

De cînd voleiul românesc — acest sport care ne-a adus numeroase satisfacții, dar care traversează în prezent o fază critică — a constituit subiectul unei largi discuții apărute în ziarul nostru sub titlul „Voleiul sub reflector", au trecut cîteva luni. Totuși, ecourile campaniei publice de exprimare a părerilor referitoare la redresarea voleiului nostru nu s-au stins. Recent, am primit la redacție mai multe scrisori, dintre care o publicăm azi pe aceea a antrenorului prof. VICTOR SURUGIU, un vechi și pertinent cunoscător în materie.

★

Firesc, iubitorii fiecărei discipline sportive participă cu bucurie sau cu mîhnire la succesele sau la insuccesele sportului preferat. Cu atît mai mult noi, cei care cîndva am practicat sportul, astăzi — antrenori și profesori de specialitate, gustăm mai adînc din cupa amărăciunii, fiecare dintre noi simțindu-se, mai mult ori mai puțin, vinovat de această stare de lucruri. În spiritul acestei idei, în prezentele rînduri doresc să semnalez unele cauze pe care le consider de o importanță majoră și de a căror eliminare ține refacerea prestigiului voleiului nostru. Plec de la ideea fundamentală că asistăm în voleiul românesc la un fenomen de scădere valorică, de proporții mai mici la băieți și mai mari la fete.

VOLEI FRAGMENTAT, STATIC, INEFICACE

Jocul practicat de reprezentativele noastre, de seniori ca și de tineret, este fragmentat, mingea fiind ținută în joc scurt timp, trecerea ei peste fileu făcîndu-se o dată sau de două ori într-o fază. De fapt, și în această privință, comportarea reprezentativelor o reproduce pe aceea a echipelor din campionatul nostru intern. De pildă, s-a constatat că în divizia B, într-un set a cărui durată este de 15—20 minute, timpul efectiv de joc e de 5—8 minute ! Celelalte minute sînt cheltuite cu întreruperi datorate greșelilor tehnice sau intervențiilor (justificate ori nu) ale arbitrilor. Și, din păcate, cam la fel stau lucrurile și în divizia A. Consecința a apărut nu o dată în jocurile internaționale cînd, întîlnind adversari inferiori, dar cu un joc mai constant, de regularitate, am obținut rezultate nesatisfăcătoare. Din cauza jocului fragmentat, mulți dintre jucătorii noștri au ajuns să considere că faza de joc se încheie o dată cu trimiterea mingii peste plasă, revenirea ei de la adversar găsindu-i nepregătiți și ducînd la greșeli elementare, mai ales în apărare.

O veche și persistentă carență este aceea a jocului static, în general, și în apărare în special. Chiar și în cazurile cînd am repurtat victorii de prestigiu, jocul practicat în apărare de echipa noastră a fost inferior nivelului mediu al celorlalte echipe fruntașe. Nu puține sînt situațiile în care jucătoarele și jucătorii echipelor noastre reprezentative, în fața unor lovituri de atac puternice, nu pot recupera mingile în vederea utilizării lor pentru atac. Consider că, în apărare, dacă am avut totdeauna individualități remarcabile, în schimb, aproape niciodată n-am avut pregătită bine o echipă. Or, astăzi, fără ca toți jucătorii să fie mobili în linia a doua, la deplasările cerute de acțiunile din atac sau defensive, indiferent de specializarea pe posturi, de înălțime sau de greutate, nu mai este posibilă realizarea unor mari performanțe.

★

APOI, HIPERSENSIBILITATEA ! — În contextul unei întîlniri internaționale și a unui turneu, e suficient să apară o cît de mică neconcordanță cu ceea ce jucătoarele și jucătorii noștri sînt obișnuiți (timp nefavorabil, teren de altă culoare sau consistență, mingi cu dispunere diferită a petecelor, arbitraj mai puțin obiectiv ș.a.), ca să se ivească... insomniile, lipsa poftei de mîncare, irascibilitatea... Astfel, echipa masculină a țării noastre a înregistrat rezultate slabe la mai toate competițiile susținute peste hotare în aer liber și desfășurate în împrejurări diferite de acelea de la noi. Se impune de aceea, cred eu, pregătirea echipelor noastre reprezentative în condiții cît mai dificile și mai variate, în sală dar și afară, pe ploaie, pe vînt, cu soare puternic ș.a.m.d., pentru ca aclimatizarea la acestea să se poată face mai ușor. Să nu ne creștem voleibalistele și voleibaliștii ... în puf, să luptăm împotriva practicării voleiului... de salon !

★

ȘI, ARBITRAJUL. — În parte, explicații ale regresului le găsim și în maniera de arbitraj. Acesta, din cauze mai mult sau mai puțin obiective, la noi în țară a fost (și mai este încă, în ceva mai mică măsură, e drept) „strîns", fapt care influențează desfășurarea jocului, conducînd deseori la penalizarea oricărei loviri a mingii din poziții dezechilibrate sau a celui mai mic zgomot care lasă loc bănuielii de „dublă", dăunînd în felul acesta cursivității jocului. Deci, iarăși voleiul fragmentat. Au dispărut astfel (sau în orice caz s-au rărit foarte mult) intervențiile acrobatice și, implicit, spectaculozitatea, ceea ce a făcut ca publicul să se împuțineze, alungat îndeobște de jocul simplist al majorității voleibaliștilor și voleibaliștilor, care caută, de teama arbitrilor, mijloace tehnice cît mai sigure, mai prudente.

PREGĂTIREA LA ECHIPELE REPREZENTATIVE ȘI LA ECHIPELE DE CLUB

Pentru nimeni nu mai e astăzi secretă calea care trebuie urmată ca să obții marile performanțe : este un drum lung, necesitînd o pregătire serioasă, multilaterală. Pentru realizarea unei asemenea pregătiri e nevoie de o mare cantitate de muncă, știut fiind că în etapa perfecționării salturile se realizează mai greu, că sînt necesare acumulări apreciabile de lucru, în care intră zeci și sute de mii de repetări. Nici o echipă de volei din lume care aspiră la cucerirea unei medalii olimpice nu se pregătește altfel decît din 12 luni... 365 de zile ! Jucători ca Ambroziak (Polonia), Beleaev, Sibiriakov (U.R.S.S.), Schenk, Petlak (Cehoslovacia) ș.a., cu un considerabil gabarit, care la europenele din 1963 nu erau titulari în echipele lor, n-au ajuns la valoarea deosebită de azi doar prin cîteva săptămîni de pregătire înaintea marilor competiții... Trebuie să înțelegem că jucătoarele și jucătorii noștri de volei, dacă nu participă cu plăcere și cu totală dăruire la antrenamente, dacă nu sînt animați de dorința să acumuleze cît mai mult, să se întrecă în măiestrie cu ceilalți coechipieri sau adversari de peste hotare, ori consideră pregătirea de lungă durată un calvar, dovedesc înainte de toate deficiențe mari de ordin moral-volitiv, care trebuie combătute și, tocmai printr-o foarte mare cantitate de lucru, pot fi învinse. O bună pregătire psihologică, atît de necesară competițiilor de anvergură, care să-ți dea încredere în posibilitățile proprii, nu se realizează decît prin antrenamente, prin cît mai multe antrenamente. Consider că a participa la acestea din silnicie, nu din convingere, este egal cu a înșela. În același timp, apreciez că este de preferat insuccesul cauzat de o pregătire prea lungă și voluminoasă, insuccesului de regulă parțial, decît cel generat de o pregătire insuficientă, în care caz cel mai adesea el este de mari proporții. Munca noastră, a antrenorilor, cu jucătorii trebuie să aibă la bază, mai presus de toate, o fermă disciplină liber consimțită. Din punct de vedere nervos nu se poate rezista la un mare volum de muncă, dacă în mintea celui care-l efectuează nu este bine întipărită ideea, că doar muncind mult merge pe calea unică a succesului. Această concepție se traduce concret în primul rînd prin subordonarea oricăror alte preocupări, de orice natură, în perioadele de pregătire precompetițională. Este cheia dezvoltării tăriei de caracter, a dîrzeniei, a dorinței de a învinge.

Pentru a nu prelungi totuși, dincolo de limita necesarului, durata pregătirii în comun, este neapărat nevoie ca jucătorii selecționați să posede un bogat bagaj de deprinderi tehnico-tactice însușite cît mai corect în cluburile respective. În timpul pregătirii la lot, atît corectarea diferitelor procedee cît și dezvoltarea calităților fizice, nu numai că nu pot fi realizate, dar afectează din timpul rezervat realizării obiectivelor care nu pot fi atinse decît prin pregătirea în comun. La lot, jucătorii trebuie să-și perfecționeze (nu să-și corecteze !) procedeele tehnico-TACTICE care să le asigure o comportare constant bună și în special pe acelea necesare anihilării diferitelor particularități ale adversarilor. În favoarea acestui deziderat, conducerea tehnică a cluburilor, antrenorii, organele federale cred că ar trebui să urmărească, să sprijine mult mai stăruitor decît au făcut-o în trecut (și o mai fac încă) desfășurarea procesului de instruire la toate echipele de club fruntașe. În felul acesta, antrenorii, jucătoarele și jucătorii selecționați se vor putea considera contribuabili direcți la succesele echipei reprezentative, dar și răspunzători la insuccesele acesteia.

STIMULAREA ANTRENORILOR

La procesul de instruire, pentru formarea și consacrarea jucătorilor, contribuie, de obicei, mai mulți antrenori. Nu mă opresc asupra celor care pregătesc echipele reprezentative sau echipele fruntașe. Vreau să mă refer la acei antrenori „anonimi", care prin munca lor neobosită, pasiune, răbdare și pricepere, au descoperit jucători tineri, i-au crescut, i-au învățat tainele jocului de volei și... i-au dat echipelor mari. Meritul acestor antrenori este, consider, superior meritului antrenorilor care se ocupă de finisarea pregătirii speranțelor. Socotesc că federația ar trebui să găsească mijloacele de recompensare și de stimulare permanentă, nu ocazională, a acestor pasionați, de a le crea condiții materiale optime pentru desfășurarea muncii lor harnice, căci numai astfel numărul antrenorilor de acest soi rar și prețios va putea crește precum e nevoie. Să amintim, de aceea, marii mase a iubitorilor acestui sport, ori de cîte ori este cazul, că, de pildă, numele unor talente, unor jucători ca Armion, Tănăsescu, Nilvan, Moculescu, Curteanu, Dumănoiu, azi în lotul de tineret, au devenit cunoscute pe plan voleibalistic mulțumită „ochiului" și străduințelor prin care antrenorii N. Mihăilescu, M. Koin (Timișoara), M. Dumitrescu (Ploiești) și L. Stilea (Rm. Vîlcea), i-au descoperit și șlefuit.

Totodată, antrenorii care dau la iveală asemenea talente trebuie să înțeleagă că nu toți jucătorii descoperiți și crescuți de ei pot și TREBUIE neapărat să ajungă titulari în reprezentativa țării. Dorința lor de a-și apăra „puii" (manifestată uneori cu orbire în operațiile de selecționare), trebuie să respecte primatul obiectivității și al înțelegerii față de federație, față de colegiul central de antrenori și de biroul federal, care în același timp au datoria să aleagă cu simț de răspundere și cu mult discernămînt numai elemente corespunzătoare cerințelor voleiului de mare performanță. Singurul criteriu de selecționare la nivelul lotului sau echipei reprezentative trebuie să fie, mult mai respectat decît a fost în ultimii ani, valoarea trecută prin filtrul comparației, trialurilor și perspectivei.

Pentru redresarea voleiului românesc, consider că punerea în practică a măsurilor pe care ideile din rîndurile de mai sus le sugerează, se impune de urgență, timpul urmînd să decidă întîietatea și gradul de aplicabilitate a soluțiilor respective.

prof. Victor SURUGIU

CÎȘTIGĂTORII CUPEI U.T.C.

Din inițiativa Comitetului municipal București al U.T.C., s-a desfășurat o interesantă competiție de volei, pe stadionul Tineretului, dotată cu cupa U.T.C. La întrecerile organizate, atît pentru fete cît și pentru băieți, au participat echipele reprezentative ale celor 8 sectoare din municipiul București, echipe alcătuite din elevii liceelor sectoarelor respective.

După consumarea jocurilor preliminare în finale s-au întîlnit echipele : SECTORUL 5 cu SECTORUL 4 (fete), SECTORUL 7 cu SECTORUL 2 (băieți). Formațiile învingătoare („5" cu „7"), ambele cu același scor : 3—1 asupra partenerilor de întrecere, au primit trofeul pus în joc.

MIHAIL VESA
corespondent

In familie toți știm
Serile ne regăsim
Și ce bine ne simțim
Cu un televizor
INTIM

Prețul 4000 lei
Se vinde și cu plata în rate

„INTIM" este un receptor de televiziune multicanal, cu diagonala ecranului de 47 cm și cu un difuzor de 4 W, dispus lateral, care asigură o excepțională audiție.
Este montat într-o casetă elegantă din lemn furniruit, avînd o linie modernă.